

РЕШЕНИЕ

№ 3835

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 14.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12019** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на Г. С. Х., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221218006561-091-001/15.07.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, в частта, потвърдена с Решение № 1516/01.10.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] /ДОДОП – [населено място]/, с който на лицето са били устоновени допълнителни задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ в размер на 36932.50 лв. главница и лихви за забава в размер на 30780.42 лв. за д.п. 2012 г.; задължения за вноски за ЗО в разме на 8742.02 лв. главница и лихви за забава в размер на 7348.42 лв., за вноски за ДОО в размер на 11846.88 лв. главница и лихви за забава в размер на 10866.71 лв. и за УПФ в размер на 4773.11 лв. и лихви за забава в размер на 4251.78 лв. за д.п. м.01.2012 г. до м.12.2016 г. Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в представени писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. На първо място се сочи, че РА бил постановен след изтичане на допустимите в ДОПК срокове за провеждане на ревизията. Сочи се, че процесната ревизия започнала със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/, издадена на 30.10.2018 г., като бил определен три месечен срок за

извършването ѝ, след връчването на заповедта. Твърди се, че ЗВР е била връчена на ревизираното лице на 05.10.2020 г. по електронен път – близо две години, след като е била издадена заповедта, като се поддържа, че през този период ревизираното лице не било търсено, въпреки, че електронния му адрес е бил известен на органите по приходите още при започването на ревизията. Счита, че твърдяното забавяне на връчването на ЗВР е и в противоречие с чл.11 АПК. Позовава се на чл.114, ал.1 и ал.2 ДОПК, съгласно които продължителността на ревизията е три месеца, като при необходимост може да бъде удължена до пет месеца и само в краен случай би могла да бъде удължена над този срок с изрична заповед на изпълнителния директор на НАП – чл.114, ал.4 ДОПК. На следващо място е посочено, че РА, в потвърдената част, бил незаконосъобразен досежно определените задължения по ЗДДФЛ в размер на 35 283.62 лв. В тази връзка се сочи, че с решението на директора на ДОДОП – С., претенцията на жалбоподателя за изтекла давност била уважена, относно главницата за персонален данък по ЗДДФЛ за 2012 г., но въпреки това в РА било извършено прихващане между надвнесен данък за периоди 2013 г. -174.80 лв., за 2014 г. – 495.56 лв., 2015 г. – 687.48 лв. и 2016 г. – 291.04 лв. с вече признатите от НАП като погасени по давност задължения за 2012 г. В тази връзка се сочи, че с изтичането на погасителната давност към 31.12.2019 г. е погасено правото за събиране на публичното вземане по ЗДДФЛ за 2012 г., а цитираното прихващане било направено с РА от 15.07.2021 г. На трето място счита, че определените задължения за авансови месечни вноски за ДОО, ЗО и УПФ за периоди от м. януари 2014 г. до м.ноември 2014 г. са незаконосъобразни, тъй като ЗВР е била връчена на 05.10.2020 г., т.е. след изтичане на преклузивния срок по чл.109, ал.1 ДОПК, като в жалбата са изложени подробни аргументи в тази насока. Иска съдът да отмени изцяло РА в потвърдената с решение на ДОДОП част. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Претендира разноски по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалваният РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221218006561-020-001/ 30.10.2018 г. /л.29/, издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП /л.29-гръб/е възложено извършването на ревизия на Г. С. Х. с ЕТ „ГЕОРГИ ХРИСТОВ – ПРОДЪКШЪН“ за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г. и за задължения за здравно осигуряване (ЗО) – за самоосигуряващи се лица, за ДОО – за самоосигуряващи се лица и за УПФ - за самоосигуряващи се лица за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г. За ревизиращи органи са определени: Б. К. С., гл.инспектор по приходите и ръководител на ревизията и А. Л. Д., ст. инспектор по приходите. Отбелязано е, че ревизията следва да бъде извършена в срок от три месеца от връчването на ЗВР. Заповедта е връчена при отказ на 14.12.2018 г., видно от приложеното известие за доставяне с рег. №8100014731664/л.39/. Съгласно чл.30, ал.4 ДОПК, отказът да се приеме съобщението се удостоверява с подписа на връчителя, съответно на органа по приходите, и поне на един свидетел, който не е служител на администрацията, като се

отбелязват трите имена и адресът му и се прави бележка за това в разписката. В тези случаи съобщението се смята за връчено на датата на отказа. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад /РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. Въпреки това, видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ /л.31/, ЗВР №Р-22221218006561-020-001/ 30.10.2018 г. е връчена повторно по електронен път на 05.10.2020 г. и административният орган е приел именно тази дата за дата на връчване на ЗВР.

С горното уточнение, ревизията е продължила след възприетата от ревизиращия орган дата на връчване на ЗВР – 05.10.2020 г.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221218006561-020-002/04.01.2021г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, срокът на ревизията е продължен, като е определен краен такъв до 05.03.2021 г. /л.47/.

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22221218006561-092-001 е изготвен на 10.05.2021 г. и връчен по електронен път на 18.05.2021 г. /л.78-гръб/. С молба вх. № 53-00-20#2/25.05.21 г., Г. Х. поискал от ревизиращите органи удължаване на срока по реда на чл.117, ал.5 ДОПК, поради големия обем на доказателства, с които следвало да се запознае /Приложение I/. Срещу РД е подадено възражение с вх. № 53-00-20/24.06.2021 г. по регистъра на ТД на НАП – С. /л.79 гръб/.

Ревизията е приключена с РА №Р-22221218006561-091-001/15.07.2021 г. /л.79/, издаден от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Б. К. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 19.07.2021 г., видно от приложената разписка на л.85. С РА възражението за изтекла давност на жалбоподателя е оставено без уважение. Извършено е приспадане на недължимо платени и събрани суми за периода 01.01.2012 г. -31.12.2012 г. по отношение на данъчно задълженото лице, след което са установени задължения в общо размер на сумата от 60645.63 лева, представляваща главница и лихви за просрочията към тях в общ размер на сумата от 53247.33 лева, разделени по пера, както следва: за ДОО – за самоосигуряващи се лица – главница в размер на 11846.88 лева и лихви в размер на 10866.71 лева; за Универсален пенсионен фонд за самоосигуряващи се – главница в размер на 4773.11 лева и лихви в размер на 4251.78 лева; за Здравно осигуряване за самоосигуряващи се – главница в размер на 8742.02 лева и лихви в размер на 7348.42 лева и за Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 ЗДДФЛ – главница в размер на 35283.62 лева и лихви в размер на 30780.42 лева /л.83/.

В хода на ревизионното производство е установено, че Г. С. Х. е местно лице, регистрирано в ТД на НАП С., офис „И.“, с постоянен и настоящ адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] семейно положение: неженен, без деца под 18 годишна възраст. Лицето не е регистрирано по ЗДДС, за същото са налични предходни проверки и ревизии, както следва: ПУФО, приключила с протокол № П-22221217073135-073-001/30.10.2018 г. Установено е, че лицето Г. С. Х. има участие в „Георги Христов Продъкшън“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221218006561-040-001/ 14.10.2020 г., с което са изискани

документи относно получени доходи, начална разполагаема сума към началото на ревизирания период и съответно към 31-ви декември на всяка година, движение по притежавани банкови сметки, закупени недвижими имоти и МПС, сключени договори за заеми – получени и предоставени и др. В отговор, от жалбоподателя са представени документи относно движението по притежаваните от него банкови сметки, възражение срещу връчената му Покана по чл. 103 от ДОПК, обяснителна записка и копие от подадените от него Годишни данъчни декларации (ГДД) по чл. 50 от ЗДДФЛ.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „Георги Христов Продъкшън БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], приключила с Протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) №П-22221218198897-141-001/ 25.02.2021 г. и на Българска национална телевизия, ЕИК[ЕИК], приключила с ПИНП №П-22222518198898-141-001/25.02.2021 г.

С Протокол №1240188/23.02.2019 г. към процесната ревизия са приобщени всички събрани доказателства в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на Г. С. Х. за периодите от 01.01.2012 г. до 31.12.2016 г., приключила с Протокол №ПФ-22221217073135-073-001/ 30.10.2018 г., както следва: изготвени искания за представяне на документи и писмени обяснения до всички търговски банки, регистрирани в БНБ и получени документи; представени доказателства и писмени обяснения от ревизираното лице по връченото му Искане за представяне на документи и писмени обяснения №ПФ-22221217073135-040-001/ 10.05.2017 г.

Ревизиращият екип е приел, че данъчното облагане следва да се извърши след проверка и анализ на получените доходи, изследване на имуществено състояние, вземания от трети лица, движение на суми по банкови сметки, притежавани парични средства в брой - в началото и в края на всеки от ревизираните периоди, получени и отпуснати заеми и ипотечни кредити и т.н.

След анализ на събраните в хода на ревизията документи, органите по приходите са изготвили таблици за всяка от ревизираните години с цел съпоставка на придобитото имущество и направените разходи с получените и декларирани доходи от всички източници от ревизираното лице. В изготвените таблици за периодите от 2013 г. до 2016 г. не е установено превишение на разходите над доходите.

Единствено за 2012 г. е установено превишение на разходите над доходите в размер на 607 890,44 лв., което е формирано от разликата между началната разполагаема сума по банкови сметки в размер на 741 339,00 лв. и крайната разполагаема сума по банкови сметки в размер на 1 373 656,80 лв. С оглед така установеното, ревизиращият екип е посочил, че съгласно разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ установеното превишение на разходите над доходите представлява недеklarирани доходи и следва да участва при формирането на данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ. Въпреки това, органите по приходите са посочили, че при определяне на годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ следва да бъдат приспадани нормативно признати разходи в размер на 40%, които се полагат при изплащане на възнаграждения по чл. 29, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДДФЛ на артисти – изпълнители.

Отделно от това, ревизиращите органи при преглед на представените извлечения от притежаваните банкови сметки от лицето са установили, че през 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. Г. Х. е получил преводи от лица, подробно описани на стр. 15 от РД, касаещи авансови плащания за предстоящи концерти, които не са декларирани в подадените от лицето годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ, съответно в

размер на 9 080,00 лв. за 2012 г.; 4 000,00 лв. за 2013 г.; 1 300,00 лв. за 2014 г. и 3 766,25 лв. за 2015 г. От жалбоподателя е декларирано, че така получените преводи, представляват авансови плащания за бъдещи концерти, които не са се състояли, но ревизиращите органи са отбелязали, че не са представени доказателства тези суми да са възстановени на съответните наредители.

С оглед това е прието, че същите представляват недеklarирани доходи от други източници съгласно чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ и следва да участват при формирането на годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за съответните периоди. Отделно от това, тези доходи са отразени в изготвените таблици - съпоставки между доходите и разходите за посочените периоди в кл. 11 като „доходи от други източници“.

При така описаната фактическа обстановка ревизиращите органи са формирали данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за съответните години, както следва:

За 2012 г. данъчната основа е формирана като сума от установеното превишение на разходите над доходите в размер на 607 890,44 лв. и декларираните от лицето доходи по чл. 29, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДДФЛ в размер на 48 762,83 лв. От получената сума в размер на 656 653,27 лв. са приспаднати нормативно признати разходи в размер на 40% и е формирана данъчна основа в размер на 393 991,96 лв. Към тази данъчна основа са прибавени установените доходи от други източници по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ в размер на 9 080,00 лв. и съответно определените в хода на ревизията дължими от лицето задължителни осигурителни вноски в размер на 4 489,20 лв. На основание чл. 48 от ЗДДФЛ върху така формираната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 398 582,76 лв. е определен дължим данък в размер на 10% или 39 858,27 лв. и лихви за забава в размер на 30 780,42 лв.

За периодите 2013 г., 2014 г. и 2015 г. данъчната основа по чл. 17 от ЗДДФЛ е определена като декларираните от лицето доходи по чл. 29, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДДФЛ са сумирани със съответно установените недеklarирани доходи по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ и след приспадане на дължимите ЗОВ, определени в хода на ревизията. Именно в резултат на приспадане на тези задължителни осигурителни вноски, които лицето не е декларирало и не е внасяло, е формиран данък за възстановяване в размер на 174,80 лв. за 2013 г., 495,56 лв. за 2014 г. и 687,48 лв. за 2015 г.

За 2016 г. не са установени различия между декларираните от лицето доходи, но отново поради приспадане на определените в хода на ревизията дължими от лицето задължителни осигурителни вноски, е формиран данък за възстановяване в размер на 291,04 лв.

В резултат на това с установения надвнесен данък общо в размер на 1 648,88 лв. за периодите от 2013 г. до 2016 г., в Таблица II на РА е извършено прихващане с установения дължим данък за 2012 г. в размер на 36 932,50 лв. Поради това е формирано задължение за внасяне по ЗДДФЛ само за 2012 г., като след извършеното прихващане с надвнесените данъци за периодите от 2013 г. до 2016 г., същото остава дължимо в размер на 35 283,62 лв.

РА е обжалван пред директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място] в срока по чл. 152 ДОПК /л.95/. С Решение № 1516/01.10.2021 г., издадено от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., обжалваният РА № Р-22221218006561-091-001/15.07.2021 г. е изменен частично, като е обявен за нищожен в частта на установените задължения за лихви за забава за месечни авансови задължителни осигурителни вноски за периодите от м. 01.2012 г. до м. 11.2012 г., в това число: за вноски за ДОО за самоосигуряващи се лица в размер на 739,67 лв.; за

вноски за ЗО за самоосигуряващи се лица в размер на 441,20 лв. и за вноски за УПФ за самоосигуряващи се лица в размер 288,93 лв.

РА е потвърден в оспорената част на установените задължения за окончателни задължителни осигурителни вноски за ДОО, за ЗО и за УПФ за самоосигуряващи се лица за периодите от 2012 г. до 2016 г., ведно с дължимите лихви за забава и в оспорената част на установените резултати за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 2012 г. до 2016 г., ведно с лихвите за забава. В решението си, директорът на ДОДОП е указал, че погасителната давност за установените задължения за окончателни задължителни осигурителни вноски за ДОО, ЗО и УПФ за самоосигуряващи се лица за периодите 2012 г. и 2013 г., ведно със съответните лихви за забава; за задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г. в размер на 35 283,62 лв. (след извършеното прихващане в Таблица II от РА) и лихви за забава в размер на 30 780,42 лв.; за лихви за забава за месечни авансови задължителни осигурителни вноски за периодите от м. 12.2012 г. до м. 11.2014 г., както следва: за вноски за ДОО в размер на 1 288,67 лв., за вноски за ЗО в размер на 512,33 лв. и за вноски за УПФ в размер на 503,39 лв. е изтекла, поради което РА №Р-22221218006561-091-001/15.07.2021 г., не подлежи на принудително изпълнение в тази част, считано от датата на подаване на възражението за изтекла давност. На следващо място е указал да се извърши проверка за установяване на основания за прилагане на разпоредбата на чл. 170, ал. 3 от ДОПК или за предприемане на действия по чл. 173 от ДОПК за отписване на тези задължения.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета ССЧЕ, неоспорена от страните / л.124-129 от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите представени по делото е дало заключение по поставените му въпроси.

Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, в частта, потвърдена с Решение №1516/01.10.2021г. на директора на Дирекция на „ОДОП” – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за основателни оплакванията на жалбоподателя за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на оспорвания РА и възраженията за нищожност на същия.

Предвид особеностите на връчването на документи и съобщения в рамките на ревизията, за съществено нарушение на административно- процесуални разпоредби би могло да се счита това нарушение, което е засегнало сериозно правото на защита на ревизираното лице и което, ако не би било допуснато, би довело до различен по съществото си акт.В конкретният случай видно от

събраните доказателства по делото правото на защита на ревизираното лице е било съществено нарушено.

Съгласно чл.114, ал.1-4 ДОПК /относима редакция – ДВ бр. 15 от 16.02.2018 г., в сила от 16.02.2018 г., изм. и доп., бр. 27 от 27.03.2018 г./, срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. Когато заповедта за възлагане на ревизията е връчена по реда на чл. 143м, ал. 1 или чл. 269щ, ал. 3, срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на получаване на уведомлението за извършено връчване от компетентния орган на другата държава; (2) Ако срокът по ал. 1 се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до два месеца със заповед за удължаване на срока от органа, възложил ревизията;(3) отм.; (4) когато сроковете по ал. 1 и 2 се окажат недостатъчни поради особена фактическа сложност на конкретния случай, срокът може да бъде продължен общо до не повече от три години със заповед за удължаване на срока на изпълнителния директор, издадена въз основа на мотивирано предложение на териториалния директор.

Ответникът не твърди, а и липсват доказателства за наличие на обстоятелствата по чл.30, ал.2 или ал.4. Няма мотивирано предложение и/или издавана заповед от изпълнителния директор за удължаване на срока на ревизията.

Видно от приложеното по делото известие за доставяне, R № 8100014731664/12.2018 г. /л.39/ ЗВР № P-22221218006561-020-001 е изпратена до жалбоподателя чрез лицензиран пощенски оператор „M&V Express. Върху известието е направено отбелязване, от което е видно, че връчването е направено при отказ, на 14.12.2018 г. в 11:00 часа, като това обстоятелство е удостоверено с име и подпис на служителя.

Съгласно разпоредбата на чл.30, ал. 4 ДОПК /относимата редакция – ДВ бр. 15/, отказът да се приеме съобщението се удостоверява с подписа на връчителя, съответно на органа по приходите, и поне на един свидетел, който не е служител на администрацията, като се отбелязват трите имена и адресът му и се прави бележка за това в разписката. Когато връчването се извършва чрез общината, кметството или лицензиран пощенски оператор, съответният служител удостоверява с подписа си направения отказ. В тези случаи съобщението се смята за връчено на датата на отказа.

По горните обстоятелства, настоящият съдебен състав приема, че ЗВР № P-22221218006561-020-001 е била редовно връчена при отказ на 14.12.2018 г., което означава, че съгласно чл.114, ал.1 ДОПК ревизията е следвало да приключи на 15.03.2019 г. В този смисъл, без правно основание е повторното връчване на ЗВР по електронен път, регистрирано на 05.10.2020 г. и възприето като единствено връчване на ЗВР, както в РД, така и в РА и решението на директора на ДОДОП.

Ревизионното производство, разбирано като правоотношение, се поражда от фактически състав, който включва издаването на ЗВР (вж. чл. 112, ал. 1 ДОПК) и връчването на тази заповед на ревизираното лице (арг. чл. 114, ал. 1 ДОПК). В случая, както се посочи, от данните в известие за доставяне, R № 8100014731664/12.2018 г. /л.39/ ЗВР № P-22221218006561-020-001, изпратена до жалбоподателя чрез лицензиран пощенски оператор „M&V Express е видно,

че ЗВР е връчена на 14.12.2018 г. при отказ, тоест преклузивният срок не е спазен.

Налице са нарушения на чл.30, чл.114 от ДОПК.Наред с това са налице и нарушения на принципите на обективност и служебно начало, прогласени с чл.3 и чл.5 ДОПК, както и се осуетява преценката доколко ревизионното производство е образувано в рамките на преклузивния срок по чл. 109, ал.1 ДОПК.

В този смисъл изтичането на срока за извършване на ревизията без да се налице доказателства, че същият е бил продължен по надлежния начин, съгласно разпоредбите на ДОПК,следва да се възприеме като отрицателна процесуална предпоставка за съществуването на ревизионното производство, която дисквалифицира упражняването на правомощието на органите по приходите за установяване на публични задължения.

В конкретния случай съдът намира, че РА е издаден от некомпетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 от ДОПК и същият се явява нищожен.При това положение съдът не следва да се произнася по материалната законосъобразност на оспорвания акт.

С оглед на това следва да бъде обявена нищожността на РА и преписката на основание чл. 160, ал.5 ДОПК във връзка с чл. 173, ал.2 АПК следва да се изпрати на Началник – сектор „Ревизии“ при ТД на НАП-С. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, съдържащите се в мотивите на решението, за надлежно образуване на ревизионно производство и връчване на ЗВР на ревизираното лице и следващите се процесуални действия по ДОПК.

Предвид изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направени по делото разноски, съгласно представен списък на разноските и доказателства за тяхното изплащане/ л.3,л.115, л.121 от делото/, общо в размер на 1610.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожността на Ревизионен акт /РА/ № Р-22221218006561-091-001/15.07.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, в частта, потвърдена с Решение № 1516/01.10.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] /ДОДОП – [населено място]/

ИЗПРАЩА преписката на началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП - [населено място] за издаване на нова заповед за възлагане на ревизия на Г. С. Х., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] при съобразяване с даденото в настоящото решение тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Директора на Дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП на да заплати на Г. С. Х., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 1610.00 лв./ хиляда шестотин и десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: